

hvor vi mister vores egen selvstændighed. Er det ikke sådan, det hænger sammen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Jeg synes, det er en meget interessant diskussion, men jeg må sige, at dilemmaet er ikke, at enten har vi en føderal regering, eller også har vi os selv helt alene uden samarbejde og isoleret fra de andre. Det er ikke dilemmaet.

Der er en vej, vi kan gå, og det er den, vi stille og roligt betræder nu. Læren fra de sidste 100 år, der er gået, er, at et land som Danmark har en fordel i at samarbejde mest muligt med andre. Jo mindre vi samarbejder med de andre, jo mindre vi deltager i samarbejde med de andre, desto ringere bliver vi stillet. Jo mere de andre er forpligtet til en kurs, der også prioriterer beskæftigelsen højt, desto bedre er det for et lille land som Danmark.

Derfor er det også forkert, når hr. Frank Dahlgaard siger, at der kun findes prisstabilitet som målsætning. Det er jo ikke rigtigt, og det er jo heller ikke rigtigt, at Den Europæiske Centralbank er den eneste, der har ansvaret for den økonomiske politik i Europa. Året igennem hvert eneste år lægger vi nogle økonomiske samarbejdslinjer i vores økonomiske politik, der i allerhøjeste grad prioriterer beskæftigelsen øverst.

Må jeg nævne for hr. Frank Dahlgaard, at til marts under det portugisiske formandskab har vi et topmøde, hvor beskæftigelsen er på dagsordenen som det allerallervigtigste. Det understreger, at til forskel fra situationen for en 15 år siden eller så, er vi nu i en situation, hvor det vigtigste punkt er beskæftigelsen. Den har en meget fremtrædende plads, så det skal nok gå alt sammen, hvis man tænker det nøje igennem og lægger sin strategi klart efter prioritering af beskæftigelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 959

2) Til statsministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil statsministeren erkende, at både Sverige og England, som står uden for euroen, har en klart lavere arbejdsløshedsprocent, end man har i euro-området?«

Skriftlig begrundelse

I sin nytårstale fremhæver statsministeren Sverige og England som to lande, der i begyndelsen af 1990'erne fik »tvunget deres valuta i knæ« af spekulationspenge. Når statsministeren derefter påpeger euroens gavnlige virkninger for beskæftigelsen, skulle man tro, at Sverige og England i dag stod med en høj arbejdsløshed. Det gør de imidlertid ikke. Såvel Sverige som England, som står uden for ØMU'en og euroen, har i dag en klart lavere ledighed, end man har i euroområdet. Det gælder i øvrigt også for Danmark.

Statsministerens nytårsargumentation er således mærkværdig og kræver en forklarende uddybning. Tilsyneladende har nemlig både Sverige og England haft beskæftigelsesmæssig gavn af at benytte sig af den fleksibilitet, som flytbare valutakurser indebærer.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren sagde i sin nytårstale, at valutaspekulanter kan tvinge et lands valuta i knæ, som det skete i England og Sverige i begyndelsen af 1990'erne, og så er det jo naturligt at spørge statsministeren, om det er gået så skidt i disse lande, der fik tvunget deres valutaer ned i begyndelsen af 1990'erne. Har Sverige og England høj arbejdsløshed? Er det gået ad hekken-feldt til? Eller er det faktisk gået godt?

Det er baggrunden for spørgsmålet, om statsministeren vil erkende, at arbejdsløsheden i Sverige og i Storbritannien er klart lavere, end den er i ØMU'en og i Euroland.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er faktisk ikke gået så godt, som hr. Frank Dahlgaard gerne vil give udseende af.

Jeg må sige, at det er aldrig en fordel for et land at få sin egen valuta presset i knæ, som det skete i Sverige. Da det skete i Sverige, havde man prøvet at dæmme op ved at hæve renten til 500 pct., men spekulanterne var så stærke, at den svenske krone alligevel måtte nedskrives. Og hvad skete der så? Så måtte daværende finansminister, nuværende statsminister Göran Persson gennemføre sit livs mest omfattende sociale nedskæringer. Der blev skåret i arbejdsløshedsdagpengene, så alle de arbejdsløse mennesker i Sverige måtte se en ringere levestandard i øjnene, og der blev skåret i børnetilskud af forskellig karakter og i familiepolitikken. Der var mange, der blev ramt.